

Til nr. 6

Ifølge bestemmelsen i retsplejelovens § 260, stk. 2, er advokater eneberegtede til at møde i retten som fuldmægtige for parterne. Advokaternes eneret brydes dog bl.a. af, at ægtefæller, visse beslægtede samt værger for umyndige og umyndiggjorte og lavværger for personer, der er sat under lavværgemål, kan møde og optræde som rettergangsfuldmægtig under retssager.

Som følge af forslaget til værgemålsloven er det nødvendigt at ændre bestemmelsen, således at både værger for en mindreårig og en voksen umyndig og værger for en person, der er under værgemål efter værgemålslovens § 5 eller under samværgemål efter værgemålslovens § 7, kan repræsentere den, der er under værgemål, som rettergangsfuldmægtig under en borgerlig retssag.

Til nr. 7

Bestemmelsen i § 448 b vedrører procesabiliteten i sager om ægteskab eller forældremyndighed og medfører, at umyndige og personer under lavværgemål som udgangspunkt kan optræde på egen hånd i denne type sager. Reglen er således en undtagelse fra den almindelige regel i retsplejelovens § 257, hvorefter værger optræder på den umyndiges vegne i borgerlige retssager. Ifølge § 448 b, 2. pkt., optræder værger dog på vegne af en part, der er umyndiggjort på grund af sindssygdom eller åndssvaghed, og ifølge bestemmelsens 3. pkt. kan værger kun anlægge sag med statsamtets samtykke.

Bestemmelsen har i praksis formentlig kun meget ringe betydning, bl.a. fordi adgangen for umyndiggjorte til at optræde på egen hånd kun gælder, hvis umyndiggørelsen ikke skyldes sindssygdom eller åndssvaghed. Bestemmelsen har endvidere været kritiseret under henvisning til, at det forekommer ubegrundet at antage, at en umyndiggjort – selv om umyndiggørelsen ikke skyldes sindssygdom eller åndssvaghed – kan overskue problemerne under sin egen skilsmisssag, hvorunder der ofte skal tages stilling til økonomiske spørgsmål, der kan være af vidtrækkende betydning for den umyndige.

Bestemmelsen foreslås på denne baggrund ophævet, således at den almindelige regel i retsplejelovens § 257 om procesabiliteten også gælder for sager om ægteskab eller forældremyndighed. Der henvises herom til bemærkningerne ovenfor til forslaget til § 1, nr. 5.

Ophævelsen af § 448 b medfører også, at bestemmelsen i 3. pkt., hvorefter værger kun kan anlægge sag med statsamtets samtykke, udgår. Det er imidlertid hensigten at regulere spørgsmålet om værgesam-

tykke i de administrative regler, der skal udstedes i medfør af værgemålslovens § 30, idet det findes mest hensigtsmæssigt, at reglerne om statsamtets samtykke til værgens dispositioner samles i de administrative regelsæt.

Til nr. 8

Bestemmelsen i retsplejelovens § 450 a vedrører den samtale, som efter myndighedslovens § 26 skal føres med et barn i en sag om forældremyndighed eller samværsret, før retten træffer afgørelse i sagen.

Ændringen er en følge af, at myndighedsloven, der i dag ud over regler om værgemål også indeholder regler om forældremyndighed og samværsret, fremover foreslås benævnt lov om forældremyndighed og samvær, jf. § 53 i forslaget til værgemålsloven. Det tilføjes, at §-henvisningen må ændres, såfremt forslaget til en ny lov om forældremyndighed og samvær bliver vedtaget.

Til nr. 9

Ifølge bestemmelsen i retsplejelovens § 456 f, stk. 2, der vedrører procesabiliteten i faderskabssager, optræder værger for en part, der er under 18 år. I øvrigt optræder parterne på egen hånd uden hensyn til umyndiggørelse og lavværgemål.

Bestemmelsens 1. pkt. foreslås ændret, således at reglen bliver overensstemmende med forslaget i værgemålsloven om, at unge under 18 år som hovedregel bliver myndige ved indgåelsen af ægteskab.

Forslaget til ændring af 2. pkt. skyldes, at samværgemål efter værgemålslovens § 7 ikke medfører fratagelse af den retlige handleevne. Der henvises herom til bemærkningerne til nr. 7 om den tilsvarende regel i § 448 b, 1. pkt., vedrørende sager om ægteskab eller forældremyndighed. Bestemmelsen foreslås endvidere ændret, således at det præciseres, at personer, der er under værgemål med fratagelse af den retlige handleevne, kan optræde på egen hånd, men også kan repræsenteres ved værger.

Er beskikkelse af værger for en part i en faderskabssag påkrævet, kan beskikkelsen ifølge den gældende bestemmelse i § 456 f, stk. 2, 3. pkt., foretages af retten. Reglen er en fravigelse af reglerne i myndighedsloven, hvorefter kompetencen til at beskikke ad hoc værger tilkommer statsamtet. Beskikkelse af værger under rettens behandling af faderskabssager kan således ske ved rettens afgørelse, hvis der er en interessekonflikt mellem parten og dennes værger, eller værger er midlertidigt forhindret i at varetage den umyndiges interesser, jf. myndighedslovens § 58, eller hvis parten midlertidigt på grund af syg-